

Елбрусъ, който сутринъ е въ розова премѣна, а презъ другото време на деня — бѣлъ. Това е Дагестанъ — прочутата страна на планинитѣ.

„Колкото се приближавате по на югъ, толкова по-ясно се очертава гигантската верига, простнала се на дължина 1000 клм., съ многобройнитѣ си предпланини, дълбоки долини, заснѣжени върхове, огромни ледници и буйни потоци. Двуглавиятъ колосъ на Елбрусъ все повече расте, а край него е настрѣхналата збчата верига на Кавказъ, върху която израстватъ двадесетина върха, по-величествени отъ Монбланъ. . . Сърдцето забива съ особена сила. Очитѣ широко се разтварятъ, и чрезъ тѣхъ, като по крила на птица, излита първиятъ възторженъ поздравъ къмъ чудния, величественъ Кавказъ.

„Нижатъ се една следъ друга гаритѣ: Тихорѣцкая, Кавказкая, Армавири и после Грозний, единъ отъ срѣдищата на руския нефтъ. . .

„Земята наоколо е жълта, омаслена. Вали ситенъ дъждъ. По земята блестятъ локви вода. Въ локвитѣ плаватъ мазни нефтени петна. Небето е сиво, сякашъ изцапано съ нефтени петна. Въ небето израстватъ гори отъ комини. Металически черни комини въ цѣлъ кварталъ отъ нефтени заводи. Гарата е изпълнена съ върволици крѣгли резервуари-вагони за нефтъ и бензинъ. Въ околноститѣ стърчатъ дървени кули на нефтенитѣ кладенци“.

Ала най-голѣмитѣ петролни полета на Кавказката областъ се намиратъ въ Апшеронския полуостровъ, който се вдава навътре въ жълтеникаво сивото Каспийско море. Полуостровътъ представя леко развълнувана пѣсѣчна равнина, на мѣста покрита съ зеленикаво-жълти скали, какъвто е цвѣтътъ на водата и на нефтената земя. На южния му край, около удобенъ заливъ, е разположенъ градътъ Баку — царьтъ на петрола въ Кавказката областъ. Той е трети по голѣмина градъ въ Русия, следъ Москва и Ленинградъ.